

[Aksel Larsen.]

ikke lade være med at bruge Udtrykket „tilsyneladende Enstemmighed“, da vi netop har behandlet et Forslag til Lov om Ændring i Loven om Fragnævnet, og saa var der straks Folk fra de samme Partier, som nu mener, at Spekulation skal bremses effektivt, der var ængstelige for, at der skulde blive lagt Baand paa Skibsfarten, eller at Rederne skulde blive i Mindretal i Fragnævnet, eller noget lignende. Det varsler ikke alt for godt om Enstemmighed i Praksis, naar man paa den ene Side mener, at Rederne saa vidt gørligt skal have Lov til at presse Citronen, saa godt det passer dem, og paa den anden Side siger, at Befolkningen skal beskyttes mod Spekulation og mod Spekulanter; men Udtalelserne er faldet, og jeg henstiller til Regeringen, at den udnytter den tilsyneladende Enstemmighed, der forhaabentlig dækker over en virkelig Enstemmighed, og kun lader denne Lov være en ganske beskeden Forløber, og at man hurtigst muligt kommer med Lovforslag om mere indgribende Foranstaltninger.

Frits Clausen: Den højtærede Finansminister erklærede i sin Fremsettelsestale, at denne Lov forhaabentlig vilde hemme en usund og skadelig Udvikling paa Aktiemarkedet. Det er lidt uklart, hvad der forstaas ved dette, men det fremgaar af Drøftelserne her, at den skulde dæmme op for Spekulationen, et Udtryk, som Finansministeren ogsaa bruger, uden at han dog tiltror den kommende Lov større Magt i saa Henseende.

Det er gentagne Gange sagt, at Regeringen ikke vil modarbejde Spekulanternes Bestræbelser for at kunne boltre sig i Krigsspekulation, men at den blot vil sørge for, at Staten faar sin Andel i Gevinsten. I Dag er Forholdene saaledes, at al likvid Kapital overføres paa Aktiemarkedet for der at bjærge sig stor Kursgevinst, og Følgen er allerede den og vil blive det i endnu højere Grad, at det produktive Arbejde vil mangle Kapital, at vi vil faa Arbejdsløshed og social Nød, som vi havde det under og efter den sidste Krig. Hvis Regeringen vilde modarbejde Spekulationen, burde den først og fremmest sørge for at faa fordelt den likvide Kapital mellem saavel Obligations- som Aktiemarkedet, og her kan man henvise til, at den Diskontopolitik, der føres i de sidste Dage, heller ikke just støtter Obligationsmarkedet.

Man kunde dæmme op mod Spekulationen for det første ved at lægge Bom paa

Aktieudbytter, saa at Selskaberne ikke maa udbetale mere end f. Eks. 6 pCt. i kontante Midler, Restudbyttet burde saa udbetales i Fonds, Stats-, Kreditforenings- eller Hypotekforeningsobligationer, som skulde indkøbes i det frie Marked eller hos Nationalbanken; Fonds, der skulde leveres som Udbytte for Aktier, maa forsynes med Dato-stempel og henlægges, saaledes at de først kunde gøres til Genstand for Omsætning tre Aar efter Udleveringsdatoen.

For det andet maa man forbyde Aktieselskaberne at udstede Friaktier eller paa anden Maade sabotere Bestemmelsen om Aktieudbyttets Udbetaling. Og yderligere maa det paalægges Nationalbanken indtil videre at overtage alle Kreditforenings- og Hypotekforeningsobligationer, der er udstedt efter den 1. September d. A., til den Kurs, der var gældende den 15. August d. A.

Ved disse eller lignende Foranstaltninger vilde man løse hele Børsspekulationsproblemet, og saa vilde Skibsfart, Industri, Byggeri og Landbrug ikke mangle likvid Kapital til deres Produktion, men vi vilde paa nogen Maade kunne sikre dem en normal Udvikling og vilde paa den Maade kunne redde Landet for nogle af de Forhold, vi husker fra den sidste Krig.

Paa Grund af disse Mangler beklager vi ikke at kunne støtte Regeringen ved at stemme for dette Lovforslag. Denne Tagen Parti imod Regeringens Planer kan jo kun have moralsk Betydning — men Moral skal der jo ikke tales fra denne Talerstol, som en æret foregaaende Taler sagde.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker de ærede Ordførere, der har givet Tilslutning til Lovforslaget, hvis Formaal i al Almindelighed maa siges at have fundet Tilslutning fra saa at sige hele det høje Ting.

Man har rejst det Spørgsmaal, om det Lovforslag, der her er Tale om, alene skal ses ud fra et rent fiskalt Synspunkt, eller man skal se det ud fra et moralsk Synspunkt. Jeg vil dertil sige, at jeg er paa ingen Maade enig med dem, der mener, at der her kun er Tale om en ren fiskal Foranstaltning. Jeg har den Opfattelse med Hensyn til Skattelovgivningen i det hele taget — det gælder ikke blot dette Forslag, men det gælder i al Almindelighed —, at ved Behandlingen af disse Forhold maa man ikke, som man gjorde det i gamle Dage, nøjes med at tage fiskale Hensyn, men man maa ved Beskatningen have en Plan ud fra almindelige samfundsøkonomiske Synspunkter. Man kan gennem Beskatningen